

Justitsministeren (Melleman): I Anledning af de Udtalelser, som ere fremkomne om Behandlingen af mit Budget, skal jeg først gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Endringsforslag Nr. 82. Jeg beklager meget, at man ikke der har villet bevilge det ringe Beløb af 600 Kr. til en Assistent hos Udgiveren af Lov- og Ministerialtidende. Dels er, som den ærede Ordfører jo allerede har oplyst, Arbejdet steget meget betydeligt, næsten til det dobbelte, dels vil det stige endnu mere, naar man vil søge at efterkomme det Ønske, som er blevet udtalt fra Finansudvalgets Side, om at faa Lovtidenden delt i to Afsnit, saaledes at der af den almindelige Lovtidende udstydes en hel Del, som har mindre Interesse, s. Eks. Sundhedsvedtægter og andre lignende lokale Bestemmelser, og i den første Afdeling af Lovtidenden kun optages egentlige Love. For saa vidt Ministerialtidenden angaar, da er det jo ganske vist, at Bidragene til den fra de andre Ministeriers Side maaft ere noget magre, men det har for største Delen sin Grund deri, at de andre Ministerier udgive Specialsamlinger, saaledes s. Eks. Kultusministeriet og de militære Ministerier. Som Følge deraf ere de mindre villige til at yde Bidrag til Ministerialtidenden. I øvrigt følger det af sig selv, at hvis Bidrag ydes til Ministerialtidenden i større Omfang end nu, vil Arbejdet kun blive endnu mere vidtløftigt. Jeg kan derfor ikke andet end mene, at det er en temmelig karrig, og om jeg maa udtrykke mig saa, jmaalig Betragtningssmaaade, der ligger til Grund for at nægte dette Beløb af 600 Kr., naar man dog erkender, at Arbejdet er steget i ganske overordentligt Omfang.

Endringsforslag Nr. 84 skal jeg udlade mig at tage tilbage, da Udvalget ikke har modtaget betimeligt nok i alt Fald, de Oplysninger, som dertil knytte sig.

Første Viceformand (Scharling): Endringsforslag Nr. 84 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold). Det er altsaa bortfaldet.

Justitsministeren (Melleman): Billedes vil jeg tage Forslag Nr. 89 tilbage af en lignende Grund. Der er nogle Oplysninger, Udvalget har begæret, som jeg ikke har kunnet staae det endnu eller i alt Fald ikke faaet tilstillet det endnu. Det drejer sig om det Spørgsmaal, hvorvidt der paa den ny farmacæutiske Læveanstalt kan staaes Plads paa Laboratoriet for Apotekerens Visitator. Efter Udvalgets Ønske har jeg indhentet Oplysning derom. Den

gaar ud paa, at saadan Plads ikke kan staaes der, eller i alt Fald ikke kan staaes uden en Udgift, som er meget større end den, der her handles om. Men disse Oplysninger har jeg endnu ikke kunnet faa tilstillet Udvalget, saa at Udvalget har kunnet tage Bestemmelse om, hvad det efter disse Oplysningers Modtagelse vil foreslaa. Derfor finder jeg det rigtigt nu at tage Endringsforslag Nr. 89 tilbage.

Første Viceformand (Scharling): Endringsforslag Nr. 89 er saaledes taget tilbage. Er der nogen, der ønsker at optage det? (Ophold) Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal dernæst tillade mig et Par Bemærkninger angaaende Endringsforslagene Nr. 86—87, hvor et Mindretal jo paa ny vil bringe Striden om de ved provisorisk Lov i sin Tid anjatte Assessorer i Kriminal- og Politiretten frem, et Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende har maattet betragte som afgjort ved Finansloven for indeværende Aar. I den Henseende kan jeg ganske henholde mig til de Bemærkninger, som fremkom fra den ærede Ordførers Side. Men jeg maa dog i Anledning af, hvad der er fremkommet fra Mindretallets ærede Ordførers Side, gøre nogle ydertligere Bemærkninger. For det første maa jeg bemærke, at der fra Grundlovens Standpunkt aldeles ikke kan udledes noget i den Henseende. Der staar ganske vist i Grundlovens § 70, at den dømmende Magts Udøvelse kun kan ordnes ved Lov, men der staar ikke, at den skal ordnes ved særlig Lov. Der staar kun, at den skal ordnes ved Lov, og Finansloven er ogsaa en Lov, saa Bestemmelser med Hensyn til den dømmende Myndigheds Ordning kunne fra Grundlovens Standpunkt for saa vidt godt finde deres Plads paa Finansloven. En anden Sag er det, at det er naturligt, at en saadan Forandring, naar den skal være definitiv og endelig, i Almindelighed træffes ved Lov. Det Et eksempel, som den ærede Taler selv anførte paa, at der ved Finansloven var blevet bevilget et Beløb til Konstitution af en Assessor i en Ret, er for øvrigt ikke det eneste. Der haves fra ældre Tid flere andre Eksempler af samme Art. Men det, jeg mener at maatte hævde i dette Tilfælde, er, at det egentlig har været anerkendt fra alle Sider, at Anjættelsen af de Assessorer, der her er Spørgsmaal om, var nødvendig. Naar man ikke har villet bevilge Pengene til dem, har det været, fordi man har villet protestere